

Drie vrouwen en vertrouwen

Introductie

Drie vrouwen dat klink aardig cryptisch, wie zijn die drie vrouwen.

In mijn geval gaat het om drie belangrijke vrouwen in mijn leven. Als ik kijk naar deze vrouwen dan zie ik dat ze vertrouwd op Jezus. Het hoe en waarom wil ik jullie uitleggen aan de hand van het verhaal in de bijbel over Paulus en Silas in Filippi.

Wie zijn deze drie vrouwen.

1. Mijn vrouw
2. Mijn moeder
3. Mijn schoonmoeder

Ineke en haar moeder ken ik vanaf mijn zesde. Waarbij onze moeders vriendinnen zijn geworden, hierdoor bleven de contacten door de jaren bestaan, ook dat interesses andere kanten op gingen.

In de lagere schoolleeftijd waren Ineke en ik onafscheidelijk en hebben we veel tijd samen doorbracht. Zo werd de moeder van Ineke ook een beetje mijn moeder en later ook mijn (schoon)moeder. Over schoonmoeder gesproken, deze mocht er zijn.

Zelf ben ik opgegroeid in een gereformeerd gezin, waar het geloof wel centraal stond. Maar er op een gegeven moment niet meer naar de kerk werd gegaan. Iets waar ik op de achtergrond wel mee bezig bleef.

Gaandeweg zal duidelijk worden waarom ze belangrijk voor mij zijn.

De Bijbeltekst:

Handelingen 16 “De gebeurtenissen in Filippi”

Content:

Deze gebeurtenis speelt zich af in Filippi.

Paulus en Silas waren op rondreis om het evangelie te verspreiden. Nu waren ze aangekomen in Filippi om daar een paar dagen te blijven en het goede nieuws van de Heere Jezus te vertellen. Hierbij werden mensen gedoopt, maar ook een jonge slavin vrijgezet van de boze geest. Dit laatste bleef niet zonder gevolgen, en werden ze door het bestuur gestraft als Joden. Dit kon eigenlijk niet want Paulus en Silas waren van geboorte ook Romeinen waarvoor andere regels golden. Het gevolg kunnen we lezen in handelingen 16 vers 24.

NBV: Handelingen 16

²⁴Overeenkomstig dit bevel bracht hij hen naar de binnenste kerker en sloot hun voeten in het blok.

Paulus en Silas waren opgesloten in de diepste kerker, een onvoorstelbare plek. Want een gevangenis zag er iets anders uit dan vandaag. Zelfs de EBI is hier niet mee te vergelijken. Ik ben ooit in zo een ouderwetse gevangenis geweest bij Saint Malo, een havenstad in het

Franse Bretagne. Wat mij is bijgebleven was dat er wel een opening was maar er totaal geen licht binnenkwam. De situatie van Paulus en Silas zal niet veel anders zijn geweest. Je ben gewond door de stokslagen, je ziet geen hand voor ogen en bent ook nog eens vastgebonden.

Zelf komen we ook in situaties waar wij als mens het niet meer weten, ons zorgen maken. Een normale reactie, toch?

Welke keuze ga ik maken in zo een situatie?

Voor Paulus en Silas was de keuze duidelijk. Zij kozen ervoor om zich op de Heere Jezus te richten.

NBV: Handelingen 16

²⁵Om middernacht waren Paulus en Silas aan het bidden en zongen ze lofliederen voor God. De andere gevangenen luisterden aandachtig naar hen.

²⁶Plotseling deed zich een hevige aardschok voor, zodat de gevangenis op haar grondvesten trilde; alle deuren sprongen open en bij iedereen schoten de boeien los. ²⁷De gevangenenbewaarder schrok wakker, en toen hij zag dat de deuren van de gevangenis openstonden, trok hij zijn zwaard om zelfmoord te plegen, want hij dacht dat de gevangenen ontsnapt waren. ²⁸Maar Paulus riep hem luidkeels toe: 'Doe uzelf niets aan, we zijn immers nog allemaal hier!' ²⁹De bewaarder vroeg om een fakkel, rende naar binnen en viel bevend voor Paulus en Silas op de grond.

³⁰Hij bracht hen naar buiten en vroeg: 'Zegt u mij, heren, wat moet ik doen om gered te worden?' ³¹Ze antwoordden: 'Geloof in de Heer Jezus en u zult gered worden, u en uw huisgenoten.'

³²En ze verkondigden het woord van de Heer aan hem en aan iedereen die bij hem woonde.

³³Hoewel het midden in de nacht was, nam hij hen mee en maakte hun wonden schoon. Meteen daarna werden hij en zijn huisgenoten gedoopt. ³⁴Hij bracht hen naar zijn woning boven de gevangenis en zette hun daar een maaltijd voor. Hij en al zijn huisgenoten waren buitengewoon verheugd dat hij nu in God geloofde"

Hoe heb ik dit verhaal werkelijkheid zien worden in ons leven

Mijn vrouw Ineke

Wat heeft dit met mijn vrouw te maken. Voordat ik echt een relatie met Ineke begon te krijgen was zij al bezig met het geloof. Ze zat in een moeilijke tijd, ze wist wat er moest gebeuren, maar kon dit niet op papier krijgen. Ze heeft in vertrouwen God om hulp gevraagd en die ook gekregen.

Zij was al zover dat ze zich wilde laten dopen, ook als een belofte aan God. De voorganger van de gemeente waar ze kwam zei, we gaan voorlopig niet dopen. Ze moest uiteindelijk nog één jaar op wachten. Waarom zou je zeggen, Paulus voegde direct de daad bij het woord, Je gelooft in de Heere Jezus, dus we kunnen je dopen.

In die tijd gingen Ineke en ik steeds meer met elkaar om en begon ook bij mij de interesse voor het geloof te groeien. Uiteindelijk na een jaar logeerde ik op verzoek van mijn ouders

een weekje bij Ineke, omdat ik vanwege ziekte rust moest hebben. Ineke zei toen ik word zaterdagavond gedoopt en zou het fijn vinden als jij daarbij bent, zogezegd zo gedaan. OP het moment dat Ineke gedoopt werd sprak God tot mijn hart met de woorden. **“Het is goed”**. Het gevolg was dat we samen een leven met Jezus konden gaan opbouwen. Samen hebben Ineke en ik ervaren dat Jezus ons steeds de weg heeft gewezen door samen met Hem te wandelen. Alle dingen die op ons pad kwamen, steeds weer in vertrouwen bij hem neer te leggen.

Ineke was een vrouw met die in alles op Jezus vertrouwde, iets wat extra naar voren kwam toen ze ziek werd. We hebben ervaren dat God haar een kracht heeft gegeven waardoor ze een getuige andere kon zijn. Ik kan er heel veel dingen over vertellen, maar voor mij staat in al die verhalen het vertrouwen op en in Jezus, God en de Heilige Geest voorop.

Trouw

Als mensen zijn we beperkt in ons begrip. Psalm 136 spreek over **“Eeuwig duurt Zijn trouw”** God is trouw tot in eeuwigheid eigenlijk zouden we woorden als oneindig moeten gebruiken. “Oneindig is Zijn trouw” of “Aan Zijn trouw komt geen einde” In het Engels zegt men ook wel “infinite” wat zoveel betekent dat er wel een begin is maar geen einde. Hoewel dit lastig voor ons als mensen is, omdat we graag alles binnen kaders willen zetten. Maar weer Gods trouw voor ons in oneindig, iets waar je op kunt vertrouwen.

Mijn moeder

Hoewel de kleinste ben ik de oudste van vier jongens. Ik een heel goede band met mijn moeder en was ze aan het koken dan ook ik in de keuken te vinden. Waarbij we soms weinig woorden nodig hadden om elkaar te begrijpen.

Hoewel mijn moeder gelovig was begreep ze niet waarom ik me wilde laten dopen. In de loop van de jaren zag ze ook de veranderingen in mijn leven. Ineke en ik zijn altijd open geweest over ons geloof, waardoor ze uiteindelijk zelf een levende relatie met de Heer Jezus kreeg. Toen het leven door ziekte allemaal niet meer zo makkelijk meer ging, zag je dat het vertrouwen in God ging groeien. Het heeft haar ook vrede gegeven op vlakken waar ze eigenlijk niet over sprak.

Tot dat moment dat ze tegen mij zei dat ze zich wel wilde laten dopen maar daar fysiek niet meer toe in staat was. Ik heb haar toen gezegd dat de wens van haar hart genoeg was.

Mijn (Schoon)moeder

In al de jaren dat ik haar ken ben ik haar ook als moeder gaan zien. De dingen die in haar leven zijn gebeurd zijn niet leuk, maar hoe fijn is het dat je een luisterend oor kunt zijn en je zelfs zo nu de dan een advies mag geven. Ze kwam graag bij ons langs als we maar wel en paar flessen met heet water in haar bed legde voor ze ging slapen. Vanuit mijzelf gezien heb ik veel goede gesprekken met haar mogen hebben waarbij er ook ruimte was om voor haar te bidden. Op een gegeven moment heb ik haar verteld dat ze de Heere Jezus in haar leven nodig had. Hier is ze iets mee gaan doen en merkte je dat er een relatie met de Heer ging ontstaan. Een sterke vrouw die nog sterker werd door haar vertrouwen op God.

Tot slot

Drie vrouwen, die hun vertrouwen op God stelde. Alle drie hebben ze een bijzonder plekje in mijn hart gekregen. Die ondanks ziekte een getuige voor God bleven.

Als je God durft te vertrouwen zal je verbaasd zijn over de dingen die in je leven gebeuren.

Ik ben iedere dag dankbaar voor dat moment dat God tot mij sprak **“Het is goed”**.

We kunnen ons geen voorstelling maken van de grootheid van God, omdat we als mens te beperkt zijn in ons denken. Dat is ook waarom we geloven, geloven in een God die zijn Zoon Jezus stuurde om als mens naast ons te staan.

Snap ik alles wat er in mijn leven is gebeurd? Bij lange niet, maar ik weet dat Gods trouw oneindig is. In mijn leven heb ik geleerd dat op God vertrouwen belangrijk is, aan mij de keuze om iedere dag weer mijn hand in Gods hand te leggen en met hem te gaan wandelen.